

gjorte for længe siden, for godt og vel et Aars Tid siden, er midlertidigt, under Haabet om Sygekasselovens Revision, stillet i Bero. Der hviler altsaa i Indenrigsministeriet en overmaade stor Række Sager til Afgørelse, som har stor Betydning for Medlemmer af Sygekasserne og for andre, der ønsker Optagelse i saadanne; og hvis det ikke lykkes at føre Lovforslaget igennem i denne Samling, maa man skride til en Ordning af dette Forhold. Man bliver formodentlig i saa Tilfælde nødsaget til at revidere Sygekasseinspektørens Cirkulære af 1900 med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad man forstaaer ved Bemidlethed, og maa derefter skride videre frem, men der er ikke Tvivl om, at det vilde være til stor Nytte, om hele dette Forhold endeligt kunde blive bragt i lovfæstet Form.

Endelig skal jeg sige, at det Statstilskud, som har været ydet Kasserne, utvivlsomt for alle Land- og Provinsbykassernes Vedkommende har været ringere, end disse Kasser havde Krav paa, og at den Forøgelse, som Lovforslaget vil medføre, udelukkende kommer disse Kasser paa Landet og i Provinsbyerne til gode.

Jeg skal med disse Ord opfordre det høje Ting til, skønt Tiden jo er langt fremskreden, at yde dette Lovforslag, som i Folketinget har været underkastet en meget nøje og langvarig Overvejelse, en velvillig Støtte og en saa hurtig Behandling, som dette høje Ting mener at kunne give det, altsammen med det Formaal for Øje at søge at faa Lovforslaget gennemført i denne Samling.

Bramsen: Oprindelsen til det foreliggende Lovforslag skriver sig fra en Kommission eller et Udvalg, som for ca. 3 Aar siden blev nedsat for at stille Forslag til Ændringer i Loven af 1892 om Sygekasser. At en Lov efter 20 Aars Forløb kan trænge til Revision og Fuldstændiggørelse, er rimeligt, især da Feltet i 1892 maa siges at have været ganske nyt. Det nedsatte Udvalg arbejdede hurtigt og godt, og paa Grundlag af dets Forslag har den forrige og derefter den nuværende højtærede Indenrigsminister bygget deres Lovforslag. Lovforslaget har nemlig i to Samlinger beskæftiget Folketinget og er altsaa nu, ganske vist først midt i April, kommet herop og sikkert ikke under gunstige Forhold, især ikke, hvis det, som vi daglig hører, at Rigsdagen kan ventes at blive opløst i Løbet af faa Dage eller naar

som helst, skulde gaa i Opfyldelse. Jeg skal imidlertid ikke paastaa, at det ikke skulde være muligt at faa Lovforslaget ført igennem nu og komme til Forstaaelse om de enkelte Punkter, paa hvilke i alt Fald mit Parti kunde ønske Ændringer. Det er nemlig rigtigt, som den højtærede Minister udtalte, at der er gjort et ikke ubetydeligt og et langvarigt Arbejde paa et udmærket Grundlag i det andet Ting, saaledes at man ganske sikkert i det væsentlige kunde tiltræde Lovforslaget. Jeg gør en Undtagelse med § 34, der gaar ud paa at give saadanne gensidige Kasser, som efter deres økonomiske Stilling ikke har Krav paa at komme ind under Kategorien anerkendte Sygekasser og ikke kan faa noget Statsbidrag, Adgang til at komme ind under Sygekasseinspektørens Tilsyn mod Betaling af et Vederlag. Den Tanke, som ligger til Grund derfor, er god nok, men den Maade, hvorpaa man søger den udført gennem § 34, kan ikke tiltrædes, idet jeg nemlig tror, at den ikke vil være gunstig hverken for Befolkningen eller for disse Sygekasser. Skal man kontrollere Sygekasser, som ikke er anerkendte, bør det ikke være en frivillig Sag for disse at kunne blive gjort til Genstand for Kontrol, men det bør være en Pligt for dem at underkaste sig Kontrollen, og det gælder ikke alene gensidige Sygekasser, men det gælder ogsaa Aktiekasser; der er særlig stor Grund til, at der bør føres Tilsyn med deres Virksomhed. Der kunde være Grund til at sætte alle Sygekasser under Lovregler, overhovedet Grund til, at Sygekassevirksomheden ligesom Livsforsikringsvirksomheden ikke var en fri og ukontrolleret, men en koncessioneret eller af Regeringens Tilslutning betinget Virksomhed. Vi burde egentlig have en Lov, som gjaldt for alle Sygekasser med en Række Bestemmelser for saadanne gensidige Sygekasser, som kan modtage Statstilskud. Man kunde naturligvis gerne have to Love, en for den ene Slags og en for den anden Slags Sygekasser; en for de statsunderstøttede og en for de øvrige, men § 34 i det foreliggende Lovforslag, som aabner Adgang for visse Sygekasser til at kalde sig kontrolerede Sygekasser, vil ikke kunne føre til noget gunstigt Resultat, men kun bringe Forvirring hos Befolkningen med Hensyn til, hvorledes Sygekasserne skal klassificeres. Man vilde altsaa have ikke-kontrolerede, kontrolerede og anerkendte Sygekasser, og dette at blive kontrolleret var altsaa noget, som en Kasse